

Η θάλασσα ένας ανεξερεύνητος μύθος,
χωρισμένος σε ανήσυχες νύχτες
και πρωινά μαρτύρια
λίγο πιο πέρα από την άκρη των αιγιαλών,
ένα ζευγάρι ελπίζει
σε ένα ακόμα ερωτικό ταξίδι.

Οι άνθρωποι που καλαφατίζουν γύρω μας όνειρα
δε γνωρίζουν την εγωπάθεια των γλάρων
με τις επαναλαμβανόμενες ισορροπίες των κραυγών τους
και τις ηδύπαθες αλμύρες
των ρευμάτων,
μιας υπαίτιας αναζήτησης οίκτου.

Οι φίλοι που αγναντεύουν στις θάλασσες
τις μεταμορφώσεις τους,
θ' ανακαλύψουν
πως το συναίσθημα των βράχων,
όταν το κύμα ξεσπάει επάνω τους,
είναι το ίδιο ερμηνευτικό σαν τους απρόσμενους αγώνες,
που δεν μπορείς να τους εγκαταλείψεις,
όταν παλεύεις για το κοινό καλό,
μεσοπέλαγα και κόντρα στο κύμα.

Η θάλασσα είναι σαν την αγάπη σου,
όταν ζητάει στην απόλαυση την αφοσίωση.
Η θάλασσα είναι σαν τους
αγώνες των τριών κυμάτων της επαγρύπνησής σου.
Η θάλασσα είναι η ψυχή μου
και η ιστορία μου.

Das Meer ein unerforschter Mythos,
geteilt in unruhige Nächte
und morgendliche Qualen;
etwas weiter als das Ende der Strände
hofft ein Paar
auf eine weitere Liebesreise.

Die Menschen, die um uns herum Träume kalfatern,
kennen die Selbstverliebtheit der Möwen nicht
mit jenen wiederkehrenden gleichgewichtigen Schreien
und der wollüstigen Salzigkeit
der Strömungen,
einer selbstverschuldeten Suche nach Mitleid.

Die Freunde, die an den Meeren
deren Verwandlungen zuschauen,
werden entdecken,
dass das Gefühl der Felsen,
wenn die Welle auf ihnen zerbricht,
das gleiche Ziel hat wie in den unverhofften Kämpfen,
die man nicht verlassen kann,
wenn man um das Gemeinwohl ringt
mitten im Meer und gegen die Wellen.

Das Meer ist wie deine Liebe,
wenn es die Hingabe im Genuss sucht.
Das Meer ist wie
die Kämpfe der drei Wellen deiner Wachsamkeit.
Das Meer ist meine Seele
und meine Geschichte.